

U Zagrebu, 02.09.2026./dk

Poslovni broj: St-221/2026

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stalna služba u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1/II
47000 Karlovac

VJEROVNIK: CHROMOS AGRO d.o.o., Zagreb, Radnička 173/n,
OIB: 82790074844, zast. po: Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu

DUŽNIK: ABRADO d.o.o., Zagreb, Koledinečka ulica 6, OIB: 06700813875

Ž A L B A

VJEROVNIKA protiv
Rješenja Naslovnog suda od 26.08.2026.,
poslovni broj St-221/2026

I U otvorenom zakonskom roku protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu - Stalna služba u Karlovcu od 26.08.2026., poslovni broj St-221/2026 (dalje: Rješenje), i to u cijelosti, vjerovnik CHROMOS AGRO d.o.o. ulaže ovu žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga.

Pobijano Rješenje doneseno je u ponovljenom postupku nakon što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Rješenjem od 15.07.2026., poslovni broj PŽ-2966/2026 (dalje: Rješenje VTS-a) ukinuo točku V. izreke prvostupanjskog Rješenja od 08.06.2026. i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Rješenjem VTS-a naloženo je sudu prvog stupnja u ponovljenom postupku uvažiti istaknuto u toj odluci i donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Pobijanim Rješenjem od 26.08.2026. prvostupanjski sud upućuje vjerovnika CHROMOS

AGRO d.o.o. u parnicu da dokaže osnovanost svog osporavanja tražbine vjerovnika Krunoslava Žovana u iznosu od EUR 1.063.000,00, uz uputu da osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, a na svoj trošak.

Vjerovnik smatra da je pobijano Rješenje neosnovano u cijelosti, te se ne može ispitati.

II Pobijano Rješenje doneseno je suprotno obvezujućoj uputi Visokog trgovačkog suda iz Rješenja VTS-a, čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka.

Rješenje VTS-a ukinulo je točku V. izreke prvostupanjskog Rješenja od 08.06.2026. upravo zato što prvostupanjski sud u obrazloženju nije naveo razloge za primijenjenu pravnu kvalifikaciju procesnog položaja osporavatelja.

Visoki trgovački sud je u točkama 8. i 9. obrazloženja Rješenja VTS-a izrijekom utvrdio da je prvostupanjski sud u obrazloženju načelno uputio na odredbu članka 48. Stečajnog zakona, pri čemu je s jedne strane citirao odredbu stavka 3. koja propisuje nastup osporavatelja u ime i za račun dužnika, a s druge strane citirao odredbu stavka 5. koja uređuje situaciju u kojoj za tražbinu postoji ovršna isprava, ali da iz obrazloženja nije jasno po kojoj od te dvije odredbe sud primjenjuje upravo formulaciju iz izreke, i to u situaciji u kojoj za tražbinu nesumnjivo postoji ovršna isprava.

Zbog naprijed navedenog, Visoki trgovački sud je naložio da će sud prvog stupnja u ponovljenom postupku uvažiti istaknuto u odluci i donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Odredbom članka 377. stavka 2. Zakona o parničnom postupku prvostupanjski sud je dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju. U konkretnom slučaju sporno pitanje na koje je Visoki trgovački sud upozorio bio je upravo razlog zbog kojeg je točka V. izreke ukinuta. Naime, pitanje po kojoj zakonskoj osnovi i s kojim obrazloženjem prvostupanjski sud u situaciji s ovršnom ispravom primjenjuje formulaciju da osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

U ponovljenom postupku, prvostupanjski sud je donio pobijano Rješenje s identičnom izrekom kao u prvostupanjskom Rješenju od 08.06.2026. Točno je da je u obrazloženju pobijanog Rješenja sada izrijekom citirana i odredba stavka 5. članka 48. Stečajnog zakona, a ne samo načelno upućivanje na taj članak. Međutim, u obrazloženju i dalje nije naveden niti jedan razlog zbog kojeg prvostupanjski sud smatra da, u situaciji kada vjerovnik Krunoslav Žovan tvrdi da ima ovršnu ispravu, osporavatelju treba narediti na nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, jer takva formulacija u članku 48. stavku 5. SZ ne postoji.

Pobijano Rješenje zaključuje samo da je riješeno kao u izreci, bez ikakve pravne argumentacije o razlogu zbog kojeg se od teksta mjerodavne zakonske odredbe odstupa na opisani način.

Time prvostupanjski sud ni u ponovljenom postupku nije raspravio sporno pitanje na koje je Visoki trgovački sud upozorio, a koje je bio dužan raspraviti sukladno odredbi članka 377. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, i time je pobijano Rješenje i dalje zahvaćeno istim razlogom zbog kojeg točka V. prethodnog rješenja nije mogla biti ispitana.

III Pored naprijed navedene bitne povrede odredaba postupka, pobijano Rješenje sadrži i pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog Rješenja izrijekom citira i odredbu članka 48. stavka 3. SZ kojom je propisano da osporavatelj u parničnom postupku radi utvrđivanja osporene tražbine nastupa u ime i za račun dužnika, i odredbu članka 48. stavka 5. SZ-a kojom je propisano da, ako za tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

Dakle, prvostupanjski sud je svjestan razlikovanja između te dvije odredbe. Unatoč tome, u izreci pobijanog Rješenja, u situaciji u kojoj za svoju tražbinu Krunoslav Žovan tvrdi da postoje ovršne isprave, što prvostupanjski sud i sam u obrazloženju izrijekom potvrđuje, primjenjuje formulaciju da osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, koja je preuzeta iz stavka 3., a ne iz stavka 5. te odredbe.

Formulacija „nastupa u ime i za račun dužnika“ u odredbama članka 48. SZ-a pojavljuje se jedino u stavku 3., koji regulira situaciju u kojoj vjerovnik osporava tražbinu što su je dužnik i povjerenik priznali, a za tu tražbinu ne postoji ovršna isprava. Odredba stavka 5. članka 48. SZ-a, kojom je jedino moguće utemeljiti upućivanje osporavatelja na parnicu u situaciji s ovršnom ispravom, ne sadrži takvu formulaciju i ne predviđa nastup osporavatelja u ime i za račun dužnika.

U pobijanom Rješenju prvostupanjski sud citira obje odredbe, ali izreku temelji na stavku 5. unoseći u nju materijalnopравни sadržaj stavka 3. bez ikakvog zakonskog utemeljenja i bez ikakvog obrazloženja. Time između obrazloženja i izreke pobijanog Rješenja postoji unutarnja proturječnost koja predstavlja samostalan razlog za ukidanje.

Praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske potvrđuje ispravno tumačenje te odredbe. Vrhovni sud je u predmetu Revt-381/2018 od 05.06.2019. zauzeo stajalište da osporavatelji nisu zastupnici stečajnog dužnika u parnici u kojoj dokazuju osnovanost osporavanja tražbine za koju postoji ovršna isprava, te da je aktivno legitimiran isključivo sam osporavatelj koji nastupa u vlastito ime.

Vrhovni sud je pritom izrijekom odbacio shvaćanje prema kojemu stečajni dužnik kojeg zastupaju vjerovnici osporavatelji treba biti označen kao tužitelj, napominjući da upravo takva tužba nema aktivne legitimacije i da se mora odbaciti, a što je zaključak koji je VSRH potvrdio i u predmetu Rev-3647/2019 od 12.04.2022., odbijajući reviziju kojom je osporavana pravilnost takvog odbačaja.

Pobijano Rješenje primjenjuje upravo formulaciju koja je tim odlukama Vrhovnog suda izrijekom napuštena. Uputa iz pobijanog Rješenja da osporavatelj CHROMOS AGRO d.o.o. nastupa u parnici u ime i za račun stečajnog dužnika stvara ozbiljnu procesnu opasnost za vjerovnika, jer ako bi vjerovnik postupio po toj uputi i tužbu podnio u ime dužnika, parnični sud bi sukladno navedenoj praksi Vrhovnog suda mogao tužbu odbaciti zbog nedostatka aktivne legitimacije.

Dokaz: - Odluka Revt-381/2018 VSRH
- Odluka Rev-3647/2019 VSRH

IV Slijedom iznesenog, predlaže se drugostupanjskom sudu preinačiti pobijano Rješenje, podredno se predlaže pobijano Rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

CHROMOS AGRO d.o.o., zast. po:

Vjerovnik potražuje trošak:

Sastav žalbe

(Tbr. 14.3. Tarife HOK)..... EUR 1.562,50

+ PDV 25% EUR 390,63

UKUPNO EUR 1.953,13

+ sudska pristojba sukladno odluci Suda